

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันว่าการบริหารงานโดยใช้คณะกรรมการ จัดเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ในการทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกว่า ความรู้ความสามารถของตนได้รับการยอมรับนับถือ และความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชานักวิชาการของไทยหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้คณะกรรมการในการบริหารงานไว้ เช่น ธงชัย สันติวงษ์ (2519) กล่าวถึงความจำเป็นของการใช้คณะกรรมการในการบริหารงานว่าองค์การต่าง ๆ เมื่อมีขนาดใหญ่ขึ้นและมีปัญหามากขึ้นจะเกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการ โดยการรวมเอาบุคคลจากฝ่ายต่าง ๆ มาช่วยพิจารณาและแก้ไขปัญหา ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการใช้ระบบคณะกรรมการในการบริหารงานจัดเป็นการทำงานระบบหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อระบบการบริหารงานเป็นอย่างมาก

อุทัย บุญประเสริฐ (2532) เป็นนักวิชาการอีกท่านหนึ่งที่กล่าวถึงการบริหารงานโดยใช้ระบบคณะกรรมการ ว่าเป็นสิ่งที่ใช้กันมานานแล้วและใช้กันจนเป็นปกติในหน่วยงานทั่วไป แต่ปัจจุบันกำลังได้รับความสนใจนำมาใช้ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายทั้งในองค์การของรัฐและเอกชน ความสนใจและเอาใจใส่นี้เป็นความต้องการทางการบริหารเพื่อให้มีส่วนร่วมช่วยในการแก้ปัญหาและพัฒนาองค์การ วัตถุประสงค์ของการนำระบบคณะกรรมการมาใช้ในการบริหารงานมีดังนี้

1. เพื่อเป็นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูล
2. เพื่อเป็นที่ประมวลความคิด
3. เพื่อให้ข้อเสนอแนะวิธีทำงาน
4. เพื่อเป็นที่ร่วมตัดสินใจ หรือกำหนดนโยบายการทำงาน
5. เพื่อประเมินผลงานหรือประเมินสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง
6. เพื่อเป็นที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือแลกเปลี่ยนข่าวสาร
7. เพื่อสอดแทรกอิทธิพลของผู้นำ
8. เพื่อเป็นที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้พัฒนาตัวเองทั้งทางด้านสังคมและด้านการทำงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับในวงการศึกษาดู Bidwell (อ้างถึงใน วิทยุ สาธารณ, 2514) ก็ได้กล่าวว่าสถานศึกษามีความจำเป็นต้องมีวิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เพราะสถานศึกษาถือเป็นองค์การหนึ่งของสังคม มีหน้าที่ในการให้การศึกษอบรมแก่เด็ก เยาวชน และบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ ความรับผิดชอบประการแรกของสถานศึกษาอยู่ที่การผลิตนักเรียนออกไปโดยให้มีคุณสมบัติ หรือคุณภาพมาตรฐานระดับหนึ่ง นักเรียนที่จะสำเร็จออกไปนี้ต้องมีมาตรฐานและคุณภาพอย่างเดียวกัน โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดคุณภาพขั้นต่ำไว้ แต่นักเรียนเมื่อแรกเข้ามาในสถานศึกษามีคุณสมบัติและคุณภาพต่าง ๆ กันไปมาก สถานศึกษาจึงต้องมีวิธีการที่แน่นอน และมีประสิทธิภาพพร้อมด้วยวิธีประเมินผลหรือวิธีวัดที่เหมาะสม จึงจะทำให้นักเรียนทุกคนออกจากสถานศึกษาไปพร้อมด้วยคุณสมบัติ และคุณภาพระดับต่ำสุดอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ความรับผิดชอบประการที่สองของสถานศึกษา คือการสังคมประภิตเพื่อให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่สังคมปรารถนา แต่เนื่องจากครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการในฐานะหัวหน้าสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในการบริหารงานการศึกษาภายในสถานศึกษา มีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามากมาย (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, ม.ป.ป.) ดังนั้น วิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพจึงได้แก่การกำหนดให้มีผู้ช่วยเหลือในการบริหาร เช่น ตั้งผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายต่าง ๆ ขึ้นมา หรือนำระบบคณะกรรมการเข้ามาใช้ในการบริหาร ดังเช่นที่กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการอยู่ เป็นต้น

การอาชีวศึกษา ได้ปรากฏในโครงการศึกษาตั้งแต่โครงการศึกษาฉบับแรก (พ.ศ. 2441) แต่มีการขยายตัวอย่างเป็นลำดับเป็นขั้นในระหว่าง พ.ศ. 2482 - 2484 ในช่วงนี้ได้มีการก่อสร้างสถานศึกษาอย่างชานใหญ่ มีการผลิตครูอาชีวศึกษาและมีการวางระเบียบและหลักการบริหารทั้งในกรม และในโรงเรียนอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา, 2529)

ก่อน พ.ศ. 2504 ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา คือตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้แต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งเพื่อบริหารงานในสถานศึกษาและปกครองบังคับบัญชาครู นักเรียน คนงาน ภารโรง เป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดแต่ผู้เดียว สำหรับตำแหน่งอื่น เช่น ผู้ช่วยครูใหญ่ หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ไม่ได้มีการกำหนดตายตัวลงไป แล้วแต่ผู้บริหารสถานศึกษาแห่งนั้นจะวินิจฉัยเอาเอง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2504 ได้มีการนำระบบบริหารโรงเรียนแบบตะวันตกมาใช้ในโรงเรียนช่างกลพระนครเหนือเป็นครั้งแรกโดยมีการแบ่งสายงานออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ และฝ่ายบริการ มีคณะกรรมการโรงเรียนเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหาร ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้ กรม

อาชีวศึกษาได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีการนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาในสังกัด
 แห่งอื่นด้วย จึงได้ออกระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารโรงเรียน พ.ศ.
 2510 ให้ผู้บริหารโรงเรียนบริหารโดยกำหนดตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในการบริหาร
 โรงเรียนตามแบบของโรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ

ในปี พ.ศ. 2511 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษา
 ธิการ ว่าด้วยวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2511 กำหนดในเรื่องการ
 บริหารงานของวิทยาลัยว่าให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และรับผิดชอบ
 โดยมี คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารงาน และให้ความ
 เห็นในเรื่อง

1. ปัญหาสำคัญตามที่กรรมการเสนอ
 2. การปรับปรุงหน่วยงาน แผนงานต่าง ๆ ของวิทยาลัย
 3. ดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยโดยนานโยบาย ของกรมอาชีว
 ศึกษาหรือของกระทรวงศึกษาธิการ มาประกอบการพิจารณา
 4. การกำหนด หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนใน
 วิทยาลัย
 5. การเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาอาชีพสาขาใดสาขาหนึ่ง
 6. การกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย
 7. การวัดผลการศึกษาทุกระดับการศึกษาและทุกภาคเรียน
 8. การดำเนินงานของวิทยาลัยในรอบเดือน
- (ศิริ รอดบุญธรรม, 2517)

ปัจจุบัน กรมอาชีวศึกษาได้บริหารงาน โดยใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา
 ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้
 บริหารงาน รับผิดชอบการดำเนินงานของสถานศึกษาและปกครองบังคับบัญชา โดย
 มีคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหาร และพิจารณาให้ความเห็น
 เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา
2. การจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ของกรม
 อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาล
3. การปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอน
 ในสถานศึกษา
4. การเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาอาชีพสาขาใดสาขาหนึ่ง
5. การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา

6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา และทุกภาคเรียน
7. การดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียน
8. เรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารเสนอต่อคณะกรรมการ

หน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งหากคณะกรรมการสถานศึกษาสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มกำลังความสามารถในทุก ๆ ด้านแล้ว ก็ย่อมเป็นที่มั่นใจได้ว่าการบริหารงานในสถานศึกษาจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายและนโยบายของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาลที่ได้วางไว้อย่างแน่นอน

แต่เนื่องจาก ได้มีผู้ศึกษาถึงปัญหาของการนำคณะกรรมการมาใช้ในการบริหารงานว่าจะไม่ได้ผลถ้าหากถูกรอบงำโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (ธงชัย สันติวงศ์, 2519 และ Albers, 1969) หรือขนาดไม่เหมาะสม (Corbally, 1961) หรือการประสานงานไม่ดี (Albers, 1969) หรือมีความขัดแย้งในการวิเคราะห์งาน (Corbally, 1961) ฯลฯ ซึ่งถ้าหากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษามีสภาพหรือปัญหาดังเช่นที่ กล่าวมาข้างต้น ก็ย่อมจะทำให้เจตนาธรรมของกรมอาชีวศึกษาในการแต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงาน ไม่ได้รับการตอบสนองอย่างแน่นอน ดังนั้น จึงสมควรที่จะได้มีการศึกษาวิเคราะห์ถึงสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา และปัญหาที่คณะกรรมการสถานศึกษาประสบในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อที่ผู้เกี่ยวข้องจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาหาแนวทางแก้ไขต่อไป

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหมวดวิชา และครู อาจารย์ในสถานศึกษา งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบคณะกรรมการในการบริหารการศึกษาทั้งภายนอก และภายในสถานศึกษามีน้อยมาก โดยเฉพาะ งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยไว้เลย ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นข้าราชการในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ว่ามีสภาพการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่ว ๆ ไปอย่างไร และมีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่อย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ และปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ดำรงตำแหน่งในปีที่ทำการวิจัยเท่านั้น
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. กรอบความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กรอบความคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการช่วยเหลือ และให้ความเห็น เสนอแนะแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในเรื่อง
 1. การปรับปรุงหน่วยงานและแผนงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา
 2. การจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของรัฐบาล
 3. การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา
 4. การเปิดสอนหรือยกเลิกการสอนวิชาชีพสาขาใดสาขาหนึ่ง
 5. การปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับ ของสถานศึกษา
 6. การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา และทุกภาคเรียน
 7. การดำเนินงานของสถานศึกษาในรอบภาคเรียน
 8. เรื่องอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการ

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนวิชาชีพ ในกรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสถานศึกษา อันประกอบไปด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการ ผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ ฝ่ายละ 1 คน และครู อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน เป็นกรรมการ

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ผู้แทนฝ่าย หมายถึง ผู้แทนฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และฝ่ายวิชาการ

ครู อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 และได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษา มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 1 ปี

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา
2. เป็นข้อมูลที่ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร คือ คณะกรรมการสถานศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร 17 แห่ง จำนวน 250 คน

ตัวอย่างประชากร ตัวอย่างประชากร คือ กรรมการสถานศึกษา จำนวน 36 คน จากสถานศึกษาซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) จากสังกัดของสถานศึกษา และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อสถานศึกษาในแต่ละสังกัด ได้สถานศึกษาจำนวน 9 แห่ง คือ วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมหล่อ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร

และวิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี แล้วดำเนินการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากตำแหน่ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง และแนวทางศึกษาเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนี้

ก. แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้รับการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ของกรรมการสถานศึกษา และคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษา

การสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เป็นหลัก แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โครงสร้าง และสำนวนภาษา หลังจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรในการวิจัยต่อไป

ข. แนวทางการศึกษาเอกสาร เป็นแบบศึกษารายงานการประชุม ประกาศ คำสั่งและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

1. จำนวนกรรมการสถานศึกษา
2. องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษา
3. จำนวนครั้งของการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาต่อปี
4. จำนวนกรรมการสถานศึกษาที่เข้าประชุมในแต่ละครั้ง
5. กรรมการที่ขาดประชุม
6. เรื่องที่ประชุม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการสถานศึกษา

ศึกษาใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ และหาค่าความถี่

ลำดับขั้นในการเสนอผลงานวิจัย

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนียามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 วรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำบรรยายและตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำบรรยายและตารางประกอบคำบรรยาย

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยการประมวลความคิดเห็น ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำบรรยายและตารางประกอบคำบรรยาย

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบันทึกรายงานการประชุม ประกาศ และคำสั่ง โดยการวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ และหาค่าความถี่ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ